

Tydzień 4 / Ty masz słowa życia wiecznego / Dzień 16

Miłość objawiona: J 14, 23-27

[W czasie ostatniej wieczerzy Jezus powiedział] Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać. Kto Mnie nie miłuje, ten nie zachowuje słów moich. A nauka, którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca. To wam powiedziałem, przebywając wśród was. A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem. Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze ani się lęka!

Modlitwa przygotowawcza: Na początku modlitwy uświadom sobie, że stajesz przed Bogiem i chcesz z Nim rozmawiać. On jest teraz obecny przy Tobie. Rozważaj, jak patrzy na Ciebie. Po uczynieniu znaku krzyża poproś Go o łaskę skupienia na modlitwie, aby to Duch Święty ją prowadził, usuwał wszystkie przeszkody oraz oczyszczał Twoje intencje, czyny i wszelkie działania, kierując je ku większej chwale Boga.

Obraz: Wchodząc w modlitwę, przypomnij sobie tekst, który będziesz rozważać – możesz go jeszcze raz przeczytać, a następnie zaangażuj swoją wyobraźnię. Wyobraź sobie, że wyruszasz w długą podróż i słuchasz ostatnich wskazań i rad na drogę od bliskiej Ci osoby. Zobacz, jaka jest Twoja postawa podczas tego spotkania. Jak reaguje Twoje serce na usłyszane zalecenia? Jaki jest Twój stosunek do czekającej Cię podróży?

Prośba o owoc: W dzisiejszej modlitwie poproś o serce wierne Bogu dobremu.

1. „Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę [...]” Postawa miłowania Boga jest warunkiem podążania za Nim. Dokonanie wyboru, aby w swoim życiu miłować Boga, ma konsekwencje – prowadzi do spotkania z Ojcem i życia, które staje się świadectwem nauki Chrystusa. Świadectwo to jest wypełnieniem woli Ojca. Co przeszkadza Ci w miłowaniu Boga? Co utrudnia Ci stawanie się Jego świadkiem?

2. „[...] On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko [...]” Bóg Ojciec posyła nam w darze Ducha Świętego, który staje się naszym Nauczycielem w podążaniu z Jezusem i życiu według Jego nauki. Bóg wie, że wzrastanie ku pełni życia z Nim, według Jego słów, to długi i złożony proces. Nie zostawia nas jednak samych na tej drodze, a pod opieką Pocieszyciela. Jak postrzegasz współpracę z Duchem Świętym w swoim życiu? Co Ci w tym pomaga? Jak możesz korzystać z pomocy Ducha Świętego w swojej codzienności, by trwać w miłości Boga?

3. „Niech się nie trwoży serce wasze [...]” Początek podróży lub nowego zadania może napełniać nas różnymi emocjami. Ekscytacją przed nowym wyzwaniem, możliwościami, które się przed nami otwierają. Ale być może i obawą, czy podołamy zobowiązaniu, które wybraliśmy i które zostało nam powierzone. Często musimy dokonywać wyboru: co zabrać ze sobą w drogę, a co zostawić, bo stanowić będzie jedynie obciążenie. Jak dobrze przygotować się do tego zadania? Bóg zna nasze serca i wychodzi im naprzeciw, ofiarowując kolejny dar – swój pokój i zaproszenie do zaufania Mu w drodze. Co przeszkadza Ci zaufać Bogu w codzienności? Jak możesz to odrzucić, a wybrać to, co pomaga Ci zaufać?

Rozmowa końcowa: Na koniec porozmawiaj z Bogiem o tym wszystkim, co zrodziło się w Twoim sercu pod wpływem dzisiejszej modlitwy. Opowiedz Mu o swoim lęku. Podziel się uczuciem niepewności. Wyraź nadzieję na prawdziwe spotkanie. Bądź szczery przed Panem. Możesz Mu podziękować za to, co odkryłeś, lub poprosić Go o coś, czego bardzo potrzebujesz. Porozmawiaj z Nim przez chwilę serdecznie – jak przyjaciel z Przyjacielem. Na zakończenie pomódl się słowami modlitwy *Ojcze nasz*.